

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

DE KONING KNAPT HET OP

Een satirisch blijspel in negen taferelen

door

Paul van Keymeulen

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

1998

Nr. 2473

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJFTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE KONING KNAPT HET OP* op te voeren moet de naam van auteur *Paul van Keymeulen* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1998/0220/040

ISBN- 978- 90-385-05800

© 1998 Toneelfonds J. Janssens/ Paul van Keymeulen
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

Koning Albert
 Jean-Luc Canteleer
 Luigi Tobacco
 Bruno Tobacco
 Tina Canteleer
 Hofsecretaris
 El Dottore
 Pax, de koningin van de vrede
 * Vijf leden van de beheerraad, waaronder 2 vrouwen
 * El Gran Masturbator
 * De vader van bovengenoemde (zwijgende rol)
 * Petit Chéri
 * Madame Olga
 * Burgemeester (vr.)
 * De stadssecretaris
 * Gemeenteraadslid (vr.)
 * De twee Schalkse Ruiters (zwijgende rol)
 * Een cameraploeg van twee personen (idem)
 * Vier gendarmes (idem)
 * Bavo Claes, tv-speaker of Martine of Dirk Sterkx
 Volk

INHOUD

Een blijspel in tien taferelen, opgevat als een commedia dell'artespel, wat impliceert dat een acteur of actrice flexibel genoeg moet zijn om verschillende rollen te spelen en dat er gewerkt wordt met maskers. (Die dubbelrollen zijn aangeduid met een asterisk.)

Indien de regisseur het wenst kan hij een elfde tafereel laten spelen, in de vorm van een good-ending pantomime.

EERSTE TAFEREEL

(Salon in het paleis van Laken. Op achtergrond, het koninklijk schild. Cantecleer en de Hofsecretaris brengen een fauteuil binnen.)

CANTECLEER : *(gekleed als loodgieter)* Wat doen we nu?

HOFSECRETARIS : Wachten!

CANTECLEER : Wachten?

HOFSECRETARIS : Ja, wachten!

CANTECLEER : Ik kan meteen aan de slag. Ik heb mijn gerief bij. *(toont zijn gereedschapskist)*

HOFSECRETARIS : Dat had ik wel gemerkt, ja.

CANTECLEER : Mijn uren lopen, als je dat maar weet.

HOFSECRETARIS : De schatkist betaalt.

CANTECLEER : De schatkist? Wat is dat eigenlijk, de schatkist? Ik ken een gereedschapskist, de mijne bijvoorbeeld, en die zit vol van de meest onwaarschijnlijke dingen die een loodgieter kan nodig hebben: moeren, stukjes lood, stukjes buis, eindjes touw, propjes vlasvezels, en wat weet ik nog meer. Verder ken ik nog doodskisten, maar een schatkist, nooit gezien. Zit daar soms een schat in? De schat van België of het verdriet van België?

HOFSECRETARIS : Ik zou het niet kunnen zeggen.

CANTECLEER : Jij weet niet veel, hé baas.

HOFSECRETARIS : Mijn taak bestaat erin te zwijgen en zwijgen...

CANTECLEER : Dat weet ik: zwijgen kan niet verbeterd worden. Dat is ook mijn principe.

HOFSECRETARIS : Een heel gezond principe, vooral in de politiek.

CANTECLEER : Ik zit niet in de politiek, ik zit in de loodgieterij.

HOFSECRETARIS : Dat is hetzelfde, mijn beste man. Politiek is veel woorden uitkramen en niets zeggen. Loodgieterij is veel uitleggen, weinig uitrichten en een apothekersrekening opstellen. Bent u daar goed in?

CANTECLEER : In wat?

HOFSECRETARIS : In het opstellen van apothekersrekeningen.

CANTECLEER : Nu, ik denk van wel. Celia zegt dat toch.

HOFSECRETARIS : Celia?

CANTECLEER : Mijn vrouw.

HOFSECRETARIS : Oh! Zegt zij dat? (*Cantecleer wil in de hoge statiefauteuil gaan zitten.*) Hm! Hm! Die fauteuil is niet voor jou bestemd, loodgieter.

CANTECLEER : Ah! Neen? Je zal wel gelijk hebben.

HOFSECRETARIS : Ik heb gelijk. - Als ik u een goede raad mag geven: gebruik straks niet de familiale aanspreekvorm.

CANTECLEER : Euh, dat... dat snap ik niet.

HOFSECRETARIS : U kan beter de "je" achterwege laten en "u" gebruiken. Snapt u dat?

CANTECLEER : Ik heb wel een dikke kop, maar ik snap het. Ik zal "u" zeggen, maar het zal niet gemakkelijk gaan, ik ben niet voor geleerd gedoe. Ik ben zozegd een jongen uit het volk. (*Trekt zijn broek op.*)

HOFSECRETARIS : Ja, dat kan ik merken.

CANTECLEER : Bij ons, in het Pajottenland, is men niet zo voor chiké; recht voor de vuist en eerlijk in de stiel.

HOFSECRETARIS : In de loodgietersstiel.

CANTECLEER : Ik begrijp wat je bedoelt en ik kan daar op antwoorden, dat de mensen heel content zijn als de loodgieter voor de deur staat.

HOFSECRETARIS : En nog meer content als hij weggaat en geen hoge rekening achterlaat.

CANTECLEER : (*lacht*) De fiscus, kolonel, de fiscus en de onkosten, waar de mensen geen weet van hebben. Als ik jou vertel dat een koperen buis in geen tijd met 200 procent is opgeslagen en het lood nog meer, en dat wij verplicht zijn, door het syndicaat nota bene verplicht zijn om elk begonnen uur als een volledig uur in rekening te brengen, alsook een forfait van 500 frank per verplaatsing. Dan komt men nogal vlog aan een paar duizend frank. En wie heeft daar de schuld van, kolonel? Een serieuze en bekwame loodgieter, meneer, niet zo eentje die eerst komt kijken met zijn knecht en twee of drie dagen later eindelijk komt opdagen, een serieuze loodgieter - men vindt ze niet meer - verdient amper het zout op zijn patatten en krijgt op de koop toe nog een slechte naam, zoals de dentisten en de doktoers.

HOFSECRETARIS : Heeft u iets tegen tandartsen en artsen?

CANTECLEER : Vooral tegen de dentisten. Rare tiesten, kolonel. Als je bij een dentist je mond open doet, kost het je al een Permeke.

HOFSECRETARIS : Een Permeke?

CANTECLEER : Ik kan zien dat meneer met visa betaalt, anders zou hij weten dat een Permeke duizend frank waard is, zoals vroeger een Gezelleke vijfduizend.

HOFSECRETARIS : Het is waar, met cash geld kom ik nooit in aanraking.

CANTECLEER : Amaai! (*Kijkt op zijn horloge*) Mijn uren lopen en we staan hier maar te kletsen. Als ik die straks in rekening breng, zal ik weer de sigaar zijn. Het duurt toch wel lang.

HOFSECRETARIS : Een ongeval is niet uitgesloten. Druk verkeer is dagelijkse kost.

CANTECLEER : Alles goed en wel, maar geef jij je er rekenschap van dat ik al voor een Permeke aan 't kletsen ben en...

(De secretaris steekt de hand op en Cantecleer zwijgt. Men hoort het naderen van een motor.)

HOFSECRETARIS : Ik geloof...

(Koning Albert komt het toneel opgereden en komt met een zwierige zwaai tot stilstand. Hij neemt zijn helm af en geeft hem aan de secretaris. Een knecht komt de motor weghalen.)

ALBERT : Mijn beste meneer Kiekens.

CANTECLEER : Cantecleer, sire.

ALBERT : Mes excuses, dat ik u zolang heb laten wachten.

CANTECLEER : Ach, meneer de Sire, 't was maar omdat mijn uren liepen.

ALBERT : Laat ze maar lopen. Heeft mijn secretaris u...

HOFSECRETARIS : Sire, ik dacht dat u het niet zou op prijs stellen.

ALBERT : Bien! Goed! Meneer Cantecleer, wilt u plaats nemen? (*Cantecleer wil plaats nemen in de hoge fauteuil, maar de secretaris kucht verwijtend en Cantecleer neemt plaats op de andere stoel.*) Secretaris, wij zullen u voorlopig niet meer

nodig hebben.

HOFSECRETARIS : Goed! Sire! (*af*)

ALBERT : Meneer Cantecleer, hoe is uw voornaam?

CANTECLEER : Hij is dubbel, meneer de sire.

ALBERT : Dubbel?

CANTECLEER : Jean-Luc, meneer de sire.

ALBERT : Laat die meneer maar vallen.

CANTECLEER : Goed, sire de koning.

ALBERT : Enfin, zoals u verkiest, mij ook goed. U is loodgieter?

CANTECLEER : De beste van het land, meneer de koning.

ALBERT : (*lacht*) U heeft dus niet gestudeerd?

CANTECLEER : Toch wel, meneer de koning.

ALBERT : Ah! Excuseert u mij. En waar?

CANTECLEER : In Aalst, meneer de koning, bij de Jezuïten in de Pontstraat.

ALBERT : Ahah! Bij de Jezuïten.

CANTECLEER : Tot de derde Latijnse, dan...

ALBERT : U heeft uw humaniora dus niet afgemaakt?

CANTECLEER : Toch wel, meneer de koning. In Namen, in 't Frans, in Saint-Louis.

ALBERT : Tiens, tiens, à Namuuuur.

CANTECLEER : Oui, monsieur le roi.

ALBERT : En verder?

CANTECLEER : In Leuven.

ALBERT : Louvain-la-Neuve?

CANTECLEER : Louvain-la-Neuve bestond toen nog niet, meneer de koning.

ALBERT : Natuurlijk niet, excuseert u mij.

CANTECLEER : 't Is niet erg, meneer de koning, ik heb economische gedaan.

ALBERT : In zaken komt dat goed van pas, nietwaar?

CANTECLEER : Zoals u zegt, meneer de koning.

ALBERT : Maar laten we tot de zaak komen, à nos moutons. U weet, meneer Cantecleer, dat de firma Martens failliet is gegaan en dat het Hof een dergelijke toestand niet kan supporteren. Ik wou dat u de firma opnieuw wou opstarten.

CANTECLEER : Meneer de koning, ik heb voor die firma al gewerkt.

ALBERT : Inderdaad, inderdaad, ik herinner het mij opeens. Economisch gezien, behoorde u tot dezelfde strekking, nietwaar, de blablabla.

CANTECLEER : De CSP, meneer de koning.

ALBERT : Inderdaad. U kent dus het klappen van de zweep, als ik mij zo mag uitdrukken. Wat denkt u, zou u het op u nemen, zou u het aan kunnen? U zou natuurlijk eerst een commissie kunnen oprichten, een commissie van onbesproken mensen.

CANTECLEER : Een commissie is natuurlijk een must, als ze maar werkt, ik bedoel onafhankelijk werkt.

ALBERT : Dat is dus afgesproken. Mijn secretaris zal u de verdere gegeven bezorgen. Meneer Cantecleer, ik ben verheugd dat we zo vlug tot een akkoord gekomen zijn. U is een integer man, tutut ik weet het, en u ziet er gezond uit, maar laten we toch niet te hard van stapel lopen, laten we het kalm aan doen en rustig de tijd nemen. Als u tegen het begin van het voetbalseizoen uw raad hebt samengesteld zal ik zeer tevreden zijn. A propos: houdt u van voetbal?

CANTECLEER : Zoals iedere goedgeaarde Belg, meneer de koning.

ALBERT : Supporter?

CANTECLEER : En dan nog samen met mijn vrouw.

ALBERT : De koningin houdt niet van voetbal, ze vindt het een barbaars spel. Spijtig, nietwaar. Supporter van Anderlecht?

CANTECLEER : Meneer de koning, met al die schandalen! Neen, wij supporteren voor blauw-zwart.

ALBERT : Blauw-zwart, maar natuurlijk: Club Brugge. 'n Zeer goeie ploeg, sympathieke jongens.

CANTECLEER : De beste van het land, meneer de koning.

ALBERT : (*vertrouwelijk*) Jean-Luc, nu we elkaar in de toekomst vaak zullen ontmoeten, kunnen we elkaar beter bij de voornaam noemen, supporters van dezelfde ploeg weet u wel. We tutoyeren elkaar, wel te verstaan als we alleen zijn, onder ons, bien sùr, ja?

CANTECLEER : Zeker, Albert, als we alleen zijn.

ALBERT : (*roept*) Secretaris!

HOFSECRETARIS : (*op*) Sire?

ALBERT : Laat twee pilsjes brengen.

HOFSECRETARIS : Twee pilsjes, sire?

CANTECLEER : Dubbele trappist.

ALBERT : Secretaris, twee dubbele trappist, alstublieft. (*Hofsecretaris af. Albert en Cantecleer lachen terwijl het doek zakt.*)

TWEEDE TAFEREEL

(Aan een lange rechthoekige tafel zitten de leden van de beheerraad te wachten op de voorzitter, nl. Cantecleer. Onder die leden twee vrouwen. Na een minuutje komt Cantecleer joggend in joggingpak op. Het joggingpak is in de kleuren van Club Brugge. Hij neemt plaats op de plaats van de voorzitter, maar trekt eerst zijn broek op. Zijn secretaresse brengt hem een stapel dossiers, het koffiemadammeke een grote pils. Hij drinkt gulzig van de pils, geeft zijn secretaresse een klapje op de bips, lacht luid, schraapt zijn keel, kucht en begint.)

CANTECLEER : Dames en heren, alvorens we onze handtekening zetten onder ons contract, wil ik met u één en ander doornemen, zodat er geen misverstand kan bestaan. Primo: de leiding van de firma, althans van de Belgische afdeling of departement, ligt in mijn bevoegdheid, dat wil zeggen, dat ik, weliswaar na ingewonnen adviezen, de beslissingen neem. Als er toch gestemd wordt is de meerderheid bindend en wordt er naar buiten toe geen commentaar geleverd. Geen commentaar, geen lek. Wie zich niet aan die regel houdt vliegt eruit. We gaan ons niet belachelijk maken. Dat de regionale departementen het doen is al erg genoeg. Enfin, u ziet wat ik bedoel. En verder: laten we altijd kort en bondig doen.

PETERS : Meneer de voorzitter, is er vandaag een match?

CANTECLEER : Wablief? (*stilte*) Ja, er is vandaag een match en als er geen match zou zijn is dat nog geen reden om zever te verkopen, als je ziet wat ik bedoel.

PETERS : We zien het, president!

CANTECLEER : Prima, dan kunnen we verder gaan. Eerste vraag: heeft ieder van u zijn commissie kunnen samenstellen? (*allen knikken*) Prima. Edoch, ik wil erop

wijzen dat commissies niet meteen commissielonen betekenen. Dus geen agustaffaires of van die milieuboxen voor gevaarlijk afval. Knoop dat maar goed in uw oren: mijn firma wil er niet van weten en zal onverbiddelijk artikel 12bis van het contract toepassen. Laten we nu de verschillende departementen doornemen. Ik zei al dat we gaan uitbreiden over onze grenzen heen, eerst naar de burens toe en zelfs verder naar het oosten. Mundialiseren heet dat in de studie van ene professor Eyskens. De directeur Buza heeft het woord.

BUZA : Er werden contacten gelegd met de nieuwe managers van Midden-Afrika en die onderhandelingen verlopen zeer gunstig.

CANTECLEER : Voor wie?

BUZA : Maar president, voor ons natuurlijk!

CANTECLEER : Baten en kosten?

BUZA : We hebben een contract om een half miljoen ton onrecycleerbare afval te storten.

Dit contract loopt tot 2045.

CANTECLEER : Prima! Kosten?

BUZA : Twee dozijn Mercedesen. Oh, wees gerust, voor de helft Smarts.

CANTECLEER : Laat ze per Hercules overvliegen. Baten van de hele operatie?

BUZA : Een contract van 20 miljard voor levering van FN-mitrailleurs. Onze afdeling Herstal krijgt daardoor meer armslag. Ze werft weer aan.

CANTECLEER : Wat?

BUZA : Natuurlijk op kosten van de Waalse gemeenschap die 100% subsidieert.

CANTECLEER : Goed gespeeld, proficiat. En verder?

BUZA : Dat is alles, voorzitter.

CANTECLEER : Departement vorming en scholing?

VOS : Niets te melden.

CANTECLEER : Niets te melden? Wablieft?

VOS : De commissie buigt zich over de problemen in verband met de vorming van allochtonen. Ik heb contacten gelegd met de regionale regeringen. Ik heb zelfs een beetje druk uitgeoefend en gehanteerd. Ik verwacht volgende week een voor ons zeer gunstige regeling.

CANTECLEER : Je krijgt tot volgende week donderdag, zoniet...

VOS : Ik maak me niet de minste zorgen.

CANTECLEER : Departement expansie en werkgelegenheid.

DEW : Twee projecten zijn in uitvoering: de oprichting van een fabriek in Bosnië voor de aanmaak van T's in de meest gangbare maten. Ze komen op 10 fr. per stuk, dat wil zeggen, indien bestemd voor de uitvoer op 5 frank ofte één belga, wat nog altijd onze nationale munteenheid is.

CANTECLEER : Wat vertel je nu weer?

DEW : Ik heb dat gelezen in een krant die doorgaans slecht ingelicht is.

RAADSLID : De frut.

CANTECLEER : Alsjeblieft, wij doen niet aan politiek, wij maken ze. Trouwens wij maken ook reclame in de krant van hier en nog wel op de eerste pagina. Terug naar de T's. Baten?

DEW : Duizend procent, misschien nog meer. De studiedienst is er nog mee bezig.

CANTECLEER : Het tweede project.

DEW : In het kader van onze overnamepolitiek: een opa op het Vlaams interim bureau.

CANTECLEER : Uitleg graag!

DEW : Die overname is niet alleen interessant als visvijver voor werkkrachten maar ook omwille van de subsidies van de regionale regering. We stellen een flexibel beleid voor en voldoen daarmee aan een resem fiscaal aftrekbare lasten. Zelfs als onze ingeschreven werkkrachten niet werken verdienen we er dik aan.

CANTECLEER : De syndicaten?

DEW : Denkt u dat ze het niet weten? Het zijn onze belangrijkste aandeelhouders, onze partners als u wil. Ik verwijs hiervoor naar Vilvoorde, hm.

CANTECLEER : Verder nog iets?

DEW : Neen!

CANTECLEER : Goed. Ik vrees dat het departement sociaal welzijn minder goed nieuws heeft.

SOC : Inderdaad, voorzitter. We hebben trubbels in Antwerpen, om precies te zijn met de homo's en lesbiennes. Op zichzelf heeft dat met mijn departement niet veel te maken, het is eerder een geloofskwestie en een filosofisch probleem. Maar voor mijn departement en in een stad als Antwerpen! We vrezen politieke uitwassen en op politiek gebied is Antwerpen altijd een buitenbeentje geweest, herinner u de herrie rond Frenssen, de koffieverter met zijn bakfiets, en recentelijk Dillen met

zijn Blok. Kortom we moeten die homo's in de gaten houden.

CANTECLEER : En kortwieken. (*gelach*)

SOC : We kunnen ze sussen met en toegeving die ons per slot van rekening geen duit kost.

Stel u zich even voor: ze willen trouwen, officieel, voor de burgemeester en misschien ook, later, voor de kerk, maar dat is de zaak van bisschop Dumont, alhoewel... (*Tijdens deze woorden is de belichting zwakker geworden. De raadsleden verdwijnen en maken plaats voor de burgemeesteres, een vrouwelijke schepen en de stadssecretaris. Op de achtergrond prijkt het Antwerpse stadsschild. Terwijl het toneel weer volledig wordt belicht komen op: El Gran Masturbator, zijn vader (als slager), Petit Chéri (een lang mager mietje) en madame Olga (een hoerenwaardin). De vier nemen plaats voor de stadsedelen.*)

SECRETARIS : Vandaag blablabla negentienhonderd blablabla zijn voor ons verschenen... (tot Masturbator) uw naam alstublieft.

MASTURBATOR : Masturbator.

SECRETARIS : Voornaam?

MASTURBATOR : Joske.

SECRETARIS : (*schrijft*) Joske Masturbator.

MASTURBATOR : El Gran Masturbator.

SECRETARIS : Precies. (*tot petit Chéri*) Naam alstublieft?

CHERI : (*schriele, hoge stem*) Chéri.

SECRETARIS : Sherry, zoals de porto?

CHERI : Neen, gelijk mon Chéri. C.H.E.R.I.

SECRETARIS : Ah! De pralines. Voornaam?

CHERI : Deborah!

SECRETARIS : Aai, wa is da na, oe schraaifde da?

CHERI : D.E.B.O.R.A.H.

SECRETARIS : (*schrijft op*) ... zijn verschenen Joske El Gran Masturbator en Deborah Petit Chéri, vergezeld van...

VADER : Jan Lanoei, slager.

SECRETARIS : (*schrijft het op*) Beroep: slager en u, madame, naam alstublieft.

OLGA : Madame Olga.

SECRETARIS : Voornaam?

OLGA : Olga!

SECRETARIS : En verder?

OLGA : Oelianoff.

SECRETARIS : Met één f?

OLGA : Met twee.

SECRETARIS : Beroep?

OLGA : Directrice van een tehuis.

SECRETARIS : Een tehuis?

OLGA : Ja, een tehuis voor mannen.

SECRETARIS : Voor mannen?

OLGA : Joa menier, vor mannen in noad. Het tehuis is gevestigd in de blablabla straat.

SECRETARIS : Mor natuurlak. En wat verlangt het gezelschap?

SAMEN : Trouwen.

SECRETARIS : Toch nie allemoal?

MASTURBATOR : Dat wil zeggen, wij: Petit Chéri en ik willen trouwen. Dat zijn onze
getuigen.

SECRETARIS : *(fluisert wat met de burgemeesteres. Dan tot Masturbator)* Wie is de
bruidegom?

MASTURBATOR : Ik natuurlijk!

SECRETARIS : En menier doar?

CHERI : Ik ben de bruid, i i i!

SECRETARIS : Burgemeester, kan dat zo maar? We moeten toch weten wie... alla de
broek draagt.

MASTURBATOR : We dragen allebei de broek.

SECRETARIS : Dat kan niet! Ik wil zeggen: een broek waar wat inzit.

MASTURBATOR : Bij allebei.

SECRETARIS : *(bekijkt ze allebei nadrukkelijk van kop tot teen;)* Bij u kan ik dat... maar
bij haar...

CHERI : *(zingend)* Ik ben de bruid, ik ben de bruid.

MASTURBATOR : *(idem)* En ik de bruidegom.

BURGEMEESTER : Burgers, alstublieft. *(stilte)* Laat ze tekenen.

SECRETARIS : Als de trouwers en de getuigen willen tekenen. Eerst de echtgenoten. Dan